

FLORIÁN

Zpravodaj městyse Lázně Toušeň

7-8/2019

PŮDNÍ VESTAVBA UČEBEN pro zájmové vzdělávání Základní a Mateřské školy Lázně Toušeň je v plném proudu. Učitelé i žáci se těší na odborné učebny pro zájmové a neformální vzdělávání v oblasti přírodních věd a práce s digitálními technologiemi, pro technické a řemeslné obory a pro komunikaci v cizích jazycích. Souběžně s velkou stavební akcí bude navíc nákladem městyse kompletně zrekonstruován, opraven a znovu osazen původní stroj věžních hodin od předního pražského hodináře a orlojníka Ludvíka Hainze z roku 1892. Foto 8. července 2019 Lukáš Javorek.

Léto nás těší i trápí

Něco málo k parkování v obci

Vážení spoluobčané,

letní slunečné počasí k nám opět přivádí řadu návštěvníků z okolních obcí, cyklistů, návštěvníků Malvín apod., a s nimi i některé problémy.

Po rekonstrukci nábřeží si myslím, že střety mezi cyklisty a chodci téměř vymizely. Cyklisté jen sporadicky zabrousí do pruhu pro chodce. Bohužel jsem několikrát byl svědkem pravého opaku, kdy chodci používali bezohledně k chůzi asfaltový pruh pro cyklisty. Je však třeba říci, že tyto excesy jsou spíše výjimečné.

K čemu však dochází v teplých letních dnech častěji, je parkování cizích

automobilů v ulici Káranská, na nábřeží a v ulici U Hřiště. Chápu, že parkování vozidel v ulici Káranská místním vadí. Každoročně se tato situace opakuje. Bohužel dosud nikdo uspokojivě problém parkování nevyřešil. Při místním šetření s paní místostarostkou jsme si opět potvrdili, že regulace parkování v ulici Káranská by s sebou přinesla dříve nebo později v daleko větší míře omezení pro samotné místní občany. Na ty by dolehla nemožnost stát na silnici před svým vlastním domem. Nedostala by se k nim ani návštěva, pokud by neparkovala někde v odlehlém místě na odstavném parkovišti.

Řešení je, zdá se, stále v nedohlednu.

Jiná situace je v ulici U Hřiště a na nábřeží. V těchto lokalitách je vjezd vozidel zakázán. Někteří návštěvníci však zákazu nedbají. Několikrát se objevily i fotografie parkujících vozidel na sociálních sítích. Avšak zde umístěná fotografie neplní svůj účel (kromě toho, že lavinovitě naštvete více lidí). Pokud občané zjistí, že na zelené ploše nebo na zákazu vjezdu parkují vozidla, není nejjednodušším řešením „hodit to na facebook“, ale naopak přivolat Městskou policii. Strážníci si s neukázněnými řidiči rádi a hbitě poradí. ■

Ing. Luboš Valehrach, MBA, starosta

Oznámení a výzva podnikatelům

Obec se intenzivně zabývá oblastí odpadového hospodářství. Stále se zvyšující ceny za svoz komunálního odpadu nás v příštích letech možná donutí zvýšit cenu za svoz odpadu, nebo snížit četnost svozu. V každém případě však pro příští rok bude omezen objem nádob na komunální odpad podle počtu obyvatelů v domě. Zmapovali jsme situaci v obci a řešíme i stav, kdy podnikatelé využívají svozových nádob pro občany a vyhazují svůj podnikatelský odpad do nádob pro nás, občany, aniž by se na likvidaci takového odpadu jakkoli finančně podíleli. Tomuto počínání budeme chtít zamezit.

V souvislosti s tím městyse Lázně Toušeň oznamuje, že podnikatelé, podnikající nebo mající sídlo na území městyse Lázně Toušeň jsou povinni v souladu se zák. č. 185/2001 Sb. prokázat likvidaci podnikatelského odpadu. Podle § 17 odst. 4 mohou podnikatelé, kteří produkují odpad podobný komunálnímu odpadu, uzavřít s obcí smlouvu o využití systému likvidace komunálního odpadu. Vyzýváme podnikatele, kteří dosud nemají uzavřenu smlouvu na likvidaci podnikatelského odpadu, aby tak učinili buď s obcí, nebo s kteroukoli jinou oprávněnou osobou. V průběhu podzimu proběhne kontrola a podnikatelům při nedodržení podmínek hrozí sankce 300 000 Kč. ■

ÚM

Volby do Evropského parlamentu

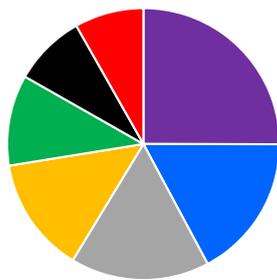
Ve dnech 24. a 25. května 2019 proběhly na území České republiky volby do parlamentu Evropské unie. V Lázních Toušeni přišlo k těmto volbám z celkového počtu 1 031 oprávněných celkem 307 voličů (29,78 %). Všechny odevzdané hlasy byly platné. V celé České republice z celkového počtu

8 317 737 oprávněných se voleb zúčastnilo 2 388 404 voličů (28,72 %). Platných hlasů bylo 99,30 %. Nad kvórum pro získání mandátu (5 %) byli do parlamentu EU zvoleni jak v Lázních Toušeni, tak v celé České republice zástupci těchto sedmi stran a hnutí:

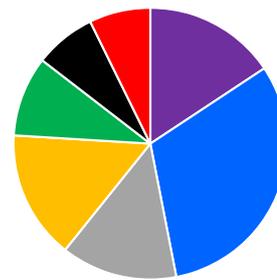
Výsledky zisků stran a hnutí nad 5 % (kvórum pro mandát)

Česká republika			Lázně Toušeň		
		%			%
1.	ANO 2011	21,18	1.	ODS	26,71
2.	Občanská demokratická strana	14,54	2.	ANO	13,35
3.	Česká pirátská strana	13,95	3.	STAN	13,02
4.	STAN + TOP 09	11,65	4.	Piráti	11,72
5.	SPD (Tomio Okamura)	9,14	5.	SPD	8,14
6.	KDU-ČSL	7,24	6.-7.	KDU - KSČM	6,18
7.	KSČM	6,94	6.-7.	KDU - KSČM	6,18

Volby do EP v České republice

Volby do EP v Lázních Toušeni

V Lázních Toušeni voliči hlasovali dále také pro strany a hnutí: ČSSD (2,93 %), HLAS (2,60 %), Vědci pro ČR (2,28 %), koalice Rozumní + ND (1,62 %), Česká suverenita (0,97 %), Evropa společně (0,97 %), ANO, vytrollíme europarlament (0,65 %), koalice Svobodní + RČ (0,65 %), Strana nezávislosti ČR

(0,32 %), Cesta odpovědné společnosti (0,32 %), Volte Pravý blok... (0,32 %), NE-VOLIM.CZ (0,32 %), Bezpečnost, odpovědnost, solidarita (0,32 %), koalice Soukromníci + Nezávislí (0,32 %). Zbývajících 18 stran a hnutí nezískalo v Lázních Toušeni žádný hlas. ■

red

Vítání občánků

Foto ateliér Mann

Informujeme

Městská policie

Po jednání s velitelem městské policie Čelákovice jsme upravili koncepci působení městské policie v Lázních Toušeni. Mezi novinky patří nyní nově mimo jiné i kontrola dodržování pravidel silničního provozu *na cyklostezce* podél Labe, kontrola, hlídání a pokutování za znečišťování prostředí, speciálně *kolem nádob na tříděný odpad* a další.

Aktualizace vyhlášek

Připravujeme aktualizaci obecně platných vyhlášek, které jsou účinné v našem městyse. Málokdo možná ví, že se týkají též volného *probíhání psů*, údržby *chodníků* před domem anebo veřejné zeleně. Zrevidované aktuální vydání vyhlášek bude zveřejněno a zpřístupněno všem občanům městyse.

Práce v Domě seniorů

V Domě seniorů U Byšických probíhá postupná *rekonstrukce bytů* pro seniory.

Bývalá pošta

Byla podepsána smlouva o pronájmu prostoru bývalé pošty. Tento prostor bude po rekonstrukci upraven na *kosmetický salon* se službami jako manikúra, pedikúra apod.

Oprava propadlé vozovky

Na části ulice Hlavní byla provedena *rekonstrukce propadlé vozovky*. ■

Bc. Jana Hadrboľcová,
místostarostka

V Toušeni v zeleni?

S letním počasím se vždy pokoušíme vylepšit i něco v oblasti veřejné zeleně. Městys zadal projekt ozelenění. Chtěli bychom požádat o dotaci na rekultivaci několika větších ploch po celém intravilánu Lázní Toušeni. Dokumentace se zpracovává a do podzimu by měla být hotova. K samotné realizaci dojde v průběhu příštího roku. Dílčích úprav se dočká i Park profesora Procházky, kde je třeba provést údržbu, a vzhledem k suchu by bylo vhodné provést i instalaci samozavlažovacího systému. Na tyto akce však dotaci zcela určitě nezískáme. ■

ÚM

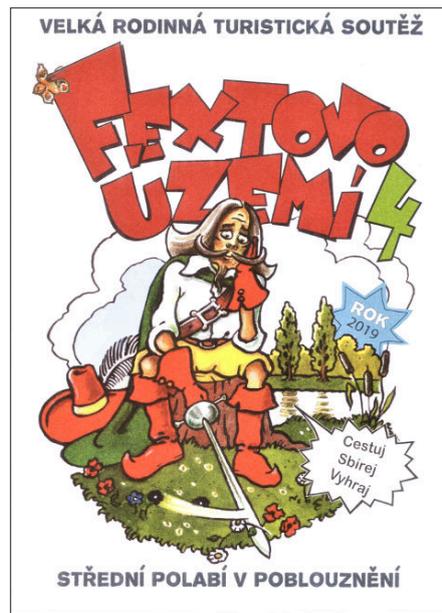
Fextovo území počtvrté

MAS Střední Polabí, z. s. pořádá za podpory členských a spřátelených obcí počtvrté velkou rodinnou turistickou soutěž **Fextovo území**. V roce 2019 od 15. června do 31. října vybírají soutěžící na patnácti místech pohádkovou nevěstu pro záhadného nezranitelného rytíře *Fexta*.

Na každém z určených míst si mohou vyzvednout sešitek a do něj pak sbírat z dalších míst nálepky a razítka. V sešitku najdou poučení o místních

kráskách nebo čarodějnicích, takže putují, čtou, hledají, uvažují a vybírají. Cestuje se od *Brandýsa* a *Boleslavi* přes *Křenek* a *Hlavenec* po *Přerov nad Labem* a *Byšičky* a zpět až k *Jenštejnu*, nebo jakkoli jinak na přeskáčku. V *Lázních Toušeni* čeká na soutěžící mladá *vodnice Rozálie* a jeden pátrací úkol před lázeňskou kolonádou. Uzávěrka dobrodružné vlastenecké poznávací hry bude 3. listopadu 2019. ■

red

VODNICE ROZÁLIE LÁZNĚ TOUŠENÍ
Jen shodou okolností se Fext dozvěděl, že u soutoku Labe s Jizerou žije mladá vodnice. Ráda občas zaskočí do slatiných lázní v Toušeni na kulatou oplátku. Až tam jednou náhodou potká udatného Fexta, neodolá.

KDE ZÍSKAT NÁLEPKU
přimo ve slatiných lázních na recepci

STOJÍ ZA NÁVŠTĚVU
• slatinné lázně
• park profesora Procházky
• soutok Labe s Jizerou

NEJVÍC SE MI LÍBIL:

OTÁZKA ZA NÁLEPKU
Co svírá ve svých rukách socha Zuzanky v lázeňské zahradě?

9

Umístění kontejnerů na bioodpad 2019

Lokalita / Týden	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43
Den přistavení kontejneru	08. 08.	15. 08.	22. 08.	29. 08.	05. 09.	12. 09.	19. 09.	26. 09.	03. 10.	10. 10.	17. 10.	24. 10.
Na Zárybníčí												
Floriánské náměstí		2 *										
Nehvizdská × U Habeše												
U Sokolovny × Cukrovarská												
Na Chmelnici		2 *										
Na Nábřeží × V Ovcárně	2 *											
Nad Lomem	2 *											
Na Požárech												
Na Ostrůvku												
Nad Křížkem												
Zápská		2 *										
Na Hradisku × Na Stráni	2 *											
U Sokolovny × V Zátíší												
Svoz BIO odpadu občanům s hnědými popelnicemi		14. 08.		28. 08.		11. 09.		25. 09.		09. 10.		23. 10.

- 2 * = budou přistaveny dva kontejnery, jeden na běžný bioodpad, druhý na větve a dřevěný bioodpad.
- Kontejnery na bioodpad budou přistaveny na danou lokalitu vždy nejpozději ve čtvrté.
- Zjistíte-li, že v průběhu víkendu budou kontejnery extrémně přeplněny, kontaktujte prosím starostu (tel.: 603 876 540) nebo kohokoli z technických služeb.
- Odvoz kontejnerů bude probíhat během pondělí či úterý následující týden (po víkendu).
- Máte velké množství bioodpadu či nestíháte odvézt bioodpad do veřejných kontejnerů? Jako službu občanům zabezpečujeme přistavení kontejneru na víkend (příp. přes týden) za cenu 140 Kč. V případě zájmu kontaktujte úřad městyse.

Písek a Dobříš

Předpověď počasí na úterý 28. května 2019 nebyla nijak příznivá ani pro volnočasovou komisi městyse Lázně Toušeň, která pořádala výlet do Písku a na zámek Dobříš. Podle zpráv z www už v noci v Písku vydatně lilo, takže se výletníci dostavili v 7 hodin na Floriánské náměstí s deštníky a pláštěnkami. Měli jsme štěstí, že déšť, který se v Písku opět spustil, jsme strávili v autobuse hledáním parkoviště. Na druhou stranu jsme jízdou po objížďkách ztratili čas, který bychom raději využili k delší prohlídce krásného města.

První pamětihodností, k níž jsme společně došli, byl, jak jinak, jeden z nejstarších dochovaných mostů v Evropě – Kamenný most přes řeku Otavu, na jejímž nábřeží nešlo přehlédnout sochy z písku. Na náměstí jsme se rozešli a každý si mohl vybrat, kterou z mnoha památek navštíví.

Někteří si vybrali děkanský kostel Narození Panny Marie, další zavítali nejprve do hradu, kde sídlí Prácheňské muzeum. Zde nás zaujaly jak sbírky mineralogické, archeologické, o historii města a o těžbě zlata, tak výstava starých kostýmů, stejně jako expozice rybářství a několik akvárií s živými rybami. V suterénu muzea všechny příjemně překvapila obrazová galerie českých panovníků a původní sochařská výzdoba z Kamenného mostu. Na prohlídku tolika zajímavých sbírek a exponátů, kolik nabízí Prácheňské muzeum ve 135. roce svého trvání, by však bylo potřeba mnohem víc času.

Měli jsme zájem také o jiné památky, třeba o Muzeum Františka Křižíka, kousek od centra v bývalém Podskalském mlýně: muzeum je umístěno

Kamenný most přes zlatonosnou Otavu

v elektrárně, kterou Křižík sestavil v roce 1888 jako první elektrárnu v Čechách pro veřejné osvětlení. Dodnes je funkční. Celý objekt i jeho vnitřní strojní vybavení s dvěma Francisovými turbínami jsou chráněnou kulturní památkou České republiky.

Někteří stihli dobrý oběd, jiní si ještě prohlédli náměstí, a pak už jsme se za drobného deště vydali do Dobříše. Na zámku – ještě před půlstoletím „plném spisovatelů“ – nám byla v patách svatba, takže jsme mohli obdivovat jen kratší prohlídkový okruh. I kdyby nepršelo, návštěva parku by nebyla možná pro rekonstrukci.

Přesto budeme na celý výlet po zajímavých stopách historie, li-

V Křižíkově elektrárně královského města Písku

teratury a techniky rádi vzpomínat a znovu děkovat jeho organizátorce, předsedkyni volnočasové komise Bc. Mirce Kořínkové. ■

Lázeňské léto

V sobotu 22. června 2019 v 15 hodin bylo zahájeno 152. toušeňské lázeňské léto a hned jeho úvod byl velice vřadřený, milý a příjemný. Do Skleněné vily poprvé zavítal pěvecký sbor Bojan z Brandýsa nad Labem – Staré Boleslavi. Ze zajímavého průvodního slova Ing. Vojtěcha Vančury, který Bojan vedl po 30 let, se během koncertu téměř půl stovky příznivců sborového zpěvu dozvědělo o 157-leté bohaté historii tohoto sboru. Původně mužský pěvecký sbor byl v Brandýse založen počátkem roku 1862, jen krátce po staroboleslavském sboru Václava a necelý rok po

pražském Hlaholu. Zpočátku zpíval brandýský sbor převážně chrámovou hudbu. Po rozšíření o dámskou část na jaře 1863 přijal sbor jméno Bojan – ze slovanského bájesloví. V obřadní síni Skleněné vily Bojan vystoupil již pod novým vedením – sbormistryní Markétou Tylšarovou. Pěveckými sólisty koncertu byli Hanka Bočánková, Ing. Vojtěch Vančura a Ondřej Holub, klavírní doprovod připravila Nanuli Kobaladzeová. Pestrý repertoár sahal od českých, moravských, slovenských a anglických lidových písní přes písně skladatelů od 16. do 20. století až po písně Osvobozeného divadla

Bojan ve Skleněné vile – vpravo Ing. Vojtěch Vančura, zády Markéta Tylšarová

a všechny rozhodně zaujal. Pro přítomné Toušeňany přichystal *Bojan* i malý dárek v podobě písničky *Dyž jsem šel z Toušeně* v úpravě bývalého dlouholetého sbormistra tohoto sboru *Viléma Černíka* [Florián 2017, 11-12, s. 12]. Když se Ing. *Vančura* obrátil na posluchače, zda tu písničku v Toušeni znají, zvedlo se hned několik rukou toušeňských baráčníků, kteří ji nejen znají, ale i sami rádi zpívají. Za milý a důstojný úvod lázeňského léta rádi děkujeme manželům *Evě a Jiřímu Kučerovým* a *Alexandře Červinkové*, kteří se obětavě o vše postarali tak, aby byli plně spokojeni jak členové sboru *Bojan*, tak všichni posluchači.

Od 17 hodin pak nastoupila oblíbená **kapela Ládi Weyrostka** [Florián 2016, 1-2, s. 12], která na nádvoří Skleněné vily v létě pravidelně vystupuje, a má zde své věrné posluchače. Všichni se vždy velmi těší, že si poslechnou známé písničky a s kapelou si nejen zazpívají, ale i zatančí. A to jak dospělí, tak děti, které svou bezprostředností a radostí z hudby a tance vytvářejí milé prostředí ještě příjemnějším. Občerstvení bylo tradičně dost, postaral se o ně starosta městyse Ing. *Luboš Valehrach* spolu Mgr. *Martínem Černým*. K naprosté spokojenosti

Kapela Ládi Weyrostka na nádvoří Skleněné vily

všech přítomných chybělo jen trochu teplejší počasí.

Zpestřením zahájení **152. lázeňského léta** byly také prodejní stánky na nádvoří Skleněné vily. Ruční výrobky šikovných Toušeňanek si zde mohli prohlédnout a zakoupit všichni návštěvníci. Bylo z čeho vybírat – háčkované hračky, zdobená vajíčka, dětské oblečení, dečky, šperky a obrázky z korálků nebo vyrobené technikou *quilling*, dále šité tašky, kabelky, zástěrky a mnoho dalšího. Nakupovali nejen místní, ale i lázeňští hosté. ■

Šikovné ruce – vlevo Marta Hergesellová, vpravo Božena Kruchinová s vnučkou Katkou

Dětský den

V neděli 2. června 2019 čekalo na děti v Parku profesora Procházky mnoho soutěží a zábavy. Úřad městyse, T. J. Sokol a Divadelní spolek Lázně Toušeň, volnočasová a kulturní komise, rodina Králíkova a RC Myšák připravily pro děti **Dětský den**.

Přišlo na 300 dětí, více než 250 jich pak soutěžilo. Za splnění úkolů je jako vždy čekaly ceny, které si mohly samy vybrat. Úkoly byly rozděleny podle věku, a tak některé děti s nadšením chytaly ryby, zpívaly, přebíraly hrášek a čočku, střílely vzduchovkou na terč či vodou na plamínek, přeskakovaly po kamenech na kobercovém rybníce, kreslily, lovily mince, se zavázanýma očima rozeznávaly koření, jiné stavěly věže z kostek, hledaly poklad, házely obruče na kuzele, stavěly z lega. Mohly si i zaskákat ve skákacím hradu.

Také občerstvení bylo pro všechny dost, postarali se o ně starosta městyse Ing. *Luboš Valehrach* a pánové *Josef Jirotko* a *Petr Studnička*. A na co se těšily úplně všechny děti? To určitě každý ví! Ano, **na pěnu** od dobrovolných hasičů

Soutěž pro slepé kořenářky

z Čelákovic! Letos byla obzvláště objemná. Počasí na nejočekávanější a nejmilejší akci slavnostního odpoledne nemohlo být příznivější.

Teplé, modré nebe, voňavá pěna a šťastný dětský křik byly tou nejlepší tečkou za celým příjemným odpolednem. Odměnou všem, kteří se na něm podíleli, je naprostá spokojenost všech dětí. ■

Soutěž pro Popelčiny holoubky

Naši furianti

V sobotu 8. června 2019 odpoledne přivítal v místní sokolovně diváky XI. národní přehlídky sokolských divadel [Florián 2019, 5-6, s. 10-11] její hlavní organizátor RNDr. Jan Králík, CSc., aby uvedl poslední, třinácté přehlídkové představení. Vzácným hostem byl nový vzdělavatel České obce sokolské plk. Mgr. Michal Burian, Ph. D. Závěr významné a úspěšné přehlídky nemohl být lepší – divadelní hra ze zlatého fondu české klasiky *Naši furianti* Ladislava Stroupežnického.

Hra byla nastudována ke 100. výročí vzniku Československa a zároveň k XVI. všesokolskému sletu v roce 2018. K inscenování si režisér Bohumil Gondík přizval herce Divadla pod Petřínem, Divadelního spolku Lázně Toušeň a muziku Souboru písní a tanců Josefa Vycpálka, který působí pod T. J. Sokol Kampa. Premiéru mělo toto nastudování v prosinci 2017 ve vršovickém divadle Mana a poté se hrálo ještě vícekrát, také v Jirnech, Valašském Meziříčí, Horních Počernicích, Benešově, Jablonci nad Nisou, Kroměříží, Kladně, Kolíně a Slaném. Největším svátkem byla příležitost hostovat v Národním divadle, kde si směli sokolové zahrát celé představení jako vůbec první amatéři. Úspěch měli obrovský [Florián 2018, 7-8, s. 7]. Kvalitu celé inscenace, režie a hereckých výkonů nyní

Naši furianti – zleva stojí Eva Nádaždyová, Martin Zeld Zelený, Pavel Urban a Filip Sychra, zleva sedí Milan Špale, Filip Minařík a Petr Burian

v 15. repríze náležitě ocenili i diváci v toušeňské sokolovně. Představení překvapovalo a dojívalo radostí a nadšením, a diváci hercům vše rovnou měrou opláceli. *Naši furianti* byli tou nejlepší tečkou za celou přehlídkou. Návštěvníci, ať už místní, z Prahy, Příbrami, okolí či až z jihomoravského Podivína, budou jistě dlouho vzpomínat. A tak naposledy ještě jednou velký dík všem, kdo se o celou přehlídku, krásné zážitky a vzpomínky na ni zasloužili! ■

Naši furianti – zleva Anna Kocábková, Matyáš Hadrbolec, Luboš Jakub, Jana Hadrbolecová a Alena Michalová

Hanspaulské blues a jiné

Pozvání účinkovat na 152. lázeňském létě poprvé přijala skupina **Band** z Prahy. Bubeníkem této bluesové kapely je Toušeňan Petr Koníček, což přilákalo i mnohé nové návštěvníky. V deštivou sobotu 13. července se kapela představila na nádvoří Skleněné vily nezaskočena počasím. Pro kapelu i diváky byly vzorně připraveny stany, takže déšť nikomu nevadil, navíc našťastí k večeru postupně ustával, a dokonce se objevilo i pár slunečních paprsků. Samozřejmostí byla možnost občerstvení, o to se tentokrát postarali manželé Vojtíškoví, Věra Králíková a Josef Jirotko.

Na úvod svého koncertu hrál hostující **Band** repertoár Hanspaulské blues, písničky Ivana Hlase, Vladimíra Mišíka a Petra Kalandry a kapel Krausberry a Žlutý pes. Závěrem pak zazněly rockové skladby od Pink Floydů,

Jimiho Hendrixe, Toma Pettyho, Rolling Stones a dalších. Kapela si vystoupení užívala stejně jako posluchači. Ocenila příjemné prostředí, posluchači pak zase „něco trochu jiného“. Škoda jen, že večer se dost ochladilo a mnozí proto odešli dřív, než by si přáli. ■

Banda Petra Koníčka, foto Miroslav Kodera

Coco

Letní kino promítá pro dětské diváky (a nejen pro ně) již čtvrtým rokem. V dobré paměti jsou americký animovaný film *Zootropolis – Město zvířat*, česká komedie *Špunti na vodě*, výpravná americká pohádka *Kráska a zvíře* a čeští animovaní *Lichožrouti*.

Také v pátek 28. června bylo pro děti na ukončení školního roku tradičně připraveno na nádvoří Skleněné vily **promítání filmu**. Tentokrát byla vybrána animovaná pohádka z dílny Pixar – *Coco*. Dvěma desítkám přítomných dětských diváků ji za příjemného počasí promítla místostarostka městyse Bc. Jana Hadrbolecová. Pohádka plná barev a pěkné hudby s příběhem, který si zakládá na lidských hodnotách, se všem určitě líbila. ■

Text a foto rubriky „Stalo se“
Hana Němečková

Vycházka po Čelákovících

Volnočasová komise zajistila na pátek 14. května vzácnou příležitost ke komentované vycházce po zajímavostech Čelákovících. Úlohy průvodce se ujal toušeňský pracovník čelákovického muzea *Jan Hergesell*. Již na muzejním nádvoří při přehledu historie města proto zaznělo několik odkazů i na dějiny Toušeně. Zájemci také z Káraného a z pacientů toušeňských Slatinných lázní pak vyslechli další pozoruhodnosti postupně u kostela, u Kamenné školy, u sochy svatého *Jana Nepomuckého*, u pamětní desky *Aloise Vašátka*, na náměstí, u kruhového objezdu a před hlavní budovou továrny *Josefa Volmana*. Všude jsme slyšeli zajímavě podaná a přesná historická fakta, vždy důsledně propojená s dneškem. Cílem vycházky byl architektonický skvost – **Volmanova vila**. Elegantní modernistická stavba všechny nadchla. ■

red

Toušeňští návštěvníci před slavnou Volmanovou vilou v Čelákovících, foto jvk

Park profesora Procházky opět v televizi

Díky reportérům ČT SPORT se opět objevily ve vysílání České televize záběry z **Parku profesora Procházky**, a to v pravidelném sobotním *Sokolském zpravodaji* spolu s vystoupením členů Divadelního spolku Lázně Toušeň. Prostředí „parku roku 2010“ bylo (jako o loňské premiéře) hlavní kulisou divadelního experimentu na kruhovém labyrintu uprostřed jarní zeleně. Na historické místo dávného hradního příkopu se tak snesly alegorie relativity, zakřivených přímek a paprsků, oběžných drah, kontrakce délek, dilatace času, pohyblivých pozorovatelů, odpudivých sil, časoprostoru a záhad gravitace. Reportáž dokumentovala kulturní činnost sokolů na příkladě *XI. národní přehlídky sokolských divadel* – právě toušeňskou inscenací *Ein stein, zwei stein!* Ve dvouapůlminutové reportáži hovořili herci *Alice Kofláková*, *Ondřej Menoušek* a organizátor přehlídky RNDr. *Jan Králík*, CSc.

Pořad je dostupný na webu ČT: <https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/12090743332-sokolsky-zpravodaj/> ■

red

Ondřej Menoušek a Alice Kofláková v reportáži České televize

Inscenace *Ein stein, zwei stein!* v Parku profesora Procházky

Velké vítězství toušeňských programátorů

Stejně jako v loňském roce, i letos se některé děti z kroužku **Programování hrou** zúčastnily celorepublikové soutěže v programování v jazyce *Scratch*.

24. dubna jsme společně otevřeli zadání úloh *ScratchCupu* a v následujících 90 minutách v naprostém tichu přerušovaném jen klapáním klávesnic děti řešily tři úlohy. Prvním úkolem bylo namalovat zadané obrazce v želví grafice, druhá úloha ověřila znalost programovacího jazyka. Na závěr měli programátoři prokázat schopnost kreativního myšlení, vymyslet a naprogramovat vlastní algoritmus, který vyřeší popsany problém.

Tři děti v průběhu soutěže odstoupily – škoda, vzhledem

k tomu, co naprogramovaly, by se jistě umístily v první stovce.

Výsledky soutěže nám udělaly ohromnou radost. **Celkové první místo** obsadili kluci z páté třídy **Hugo Herynek** a **Lukáš Javorek** (Lukáš byl na první místo přesunut po drobné reklamaci u hodnotitelů – přehlédli část řešení). Oba kluci získali plný počet bodů. **Ondra Temr** z Brandýsa nad Labem obsadil 13. místo.

Letošního ročníku soutěže se zúčastnilo 30 škol s 211 žáky. Soutěž je určena pro děti z 2. stupně ZŠ a odpovídajících ročníků gymnázií.

Všem třem klukům gratulujeme, výsledek odráží jejich zápal pro programování. ■

Iva Javorková

Hugo Herynek a Lukáš Javorek obsadili první místo v celostátní soutěži v programování ScratchCup 2019, foto Iva Javorková

Dvě žákovské besídky hudebních oborů

Vyučování zpěvu a hry na klavír přešlo z RC Myšák do soukromí pro nejmenší žáky zásluhou učitelky **Jany Sharkadi** a **Květoslavy Prokopiusové**. Výroční besídky představují úplné začátky, ale už i um hudebního projevu: nikdo nezapadá s rytmem ani s intonací, byť ještě může scházet jistota doteku s klaviaturou. Těm mladším jsou nejbližší národní písně, ti větší si vychutnají i zpívané synkopy. S klavírem začínají **Rozárka Pachtová**, **Jakub a Matyáš Kunclovi** a **Vratislav Kotek**. **Emmička Chramostová** předvedla i vlastní klavírní variaci a s **Kačenkou Rychtaříkovou** dobře zpívala. Nadějně ve zpěvu byly i **Julínka Agressová**, **Andulka Kubešová**, **Daniela Maňanová** a **Lucie**

Zatoukalová. U klavíru byl jistější **Ondřej Bača** a jako host se blýskla **Růženka Pecková**. Starší žáci, které vede paní učitelka **Jiřina Lukešová**, pak hráli výhradně na klavír: **Eliška a Alenka Potočiarovy**, **Tereza Mašková**, **Alžběta Simonová** a **Evelína Alešová**. Závěr patřil nejpokročilejším: **Tomáši Csapkovi**, **Michalu Míkovi** a sourozencům **Stele a Lukáši Javorkovým**. Dvojice odpoledních besídek 3. června v sále Slatinných lázní tak dospěla od opatrných pokusů ke zjevné radosti ze hry. Právem šťastná paní učitelka na závěr poděkovala žákům za to, že se snaží, a rodičům, že je k tomu vedou, a popřála všem příjemné prázdniny. ■

jvk

Paní učitelka Jiřina Lukešová se svými žáky pianisty, foto mj

Šotkové a omluvy

Žádné lidské dílo není bez chyby. Ani **Florián**. Překlepy a přeslechy se sváděly na tiskařské šotky, ale s automatickými korektory v textových editorech jsou rozpustilí skřítkové ohrožený druh a redaktoři se už nemají na koho vymluvit. Chyby je mrzí neméně, tím spíše po poctivé práci.

- Ve **Floriánu 2016**, 11-12, 7 nás mrzí chybně uvedený rok *postavení kapličky svatého Floriana*; správně má být **1823**.
- Ve **Floriánu 2019**, 1-2, 10 nás mrzí vypadlé písmeno „l“ v příjmení generála **Sedláčka**.
- Ve **Floriánu 2019**, 3-4, 14 nás mrzí chybně uvedené datum úmrtí **Zdeňka Gutwirha**; správně má být **† 28. 7. 1969**.

- Ve **Floriánu 2019**, 5-6, 12 nás mrzí nepřesně zachycený komentář: úspěch *Tria Vivo* se týkal **celostátní** soutěže a příjmení *flétnistky* správně zní **Konderlová**.

Redakce se omlouvá všem čtenářům, které zmíněnými *fake news* uvedla v omyl, nejistotu a pochyby. Byli bychom šťastni, kdyby to bylo naposled. ■

redakce

Loučení s pátáky

I tento školní rok se v posledním červnovém týdnu konala ve Skleněné vile malá, ale významná slavnost. Malá proto, že není určena široké veřejnosti, ale tradičně patří zejména žákům pátého ročníku, jejich rodinám a pedagogům toušeňské školy. Významná proto, že znamená konec jedné důležité etapy v životě dětí, jejich rodin i školy.

Tentokrát byla velmi významná i pro mne. Učím již mnoho let, ale teprve podruhé v mé pedagogické činnosti jsem měla možnost vést třídu od prvního do pátého ročníku jako třídní učitelka. Jsem za to moc vděčná.

Celý poslední týden se nesl v duchu loučení. Pondělní úplné vystěhování vybavení třídy v rámci probíhající rekonstrukce školy bylo víc než symbolické.

V úterním odpoledni proběhla již zmíněná velmi dojemná oslava. Děti ve svém vzpomínání nám i sobě připomněly zážitky spojené s jednotlivými školními předměty, s výlety, exkurzemi a pokusy. Když dávaly dohromady své referáty, vybavovaly se jim stále další a další střípky vzpomínek. Bylo jich za těch dlouhých pět let opravdu hodně a já mohu jen doufat, že alespoň na některé z těchto okamžiků školního života budou vzpomínat, stejně jako já, hodně dlouho a rády.

Po přečtení jednotlivých příběhů [výběr následuje na stranách 10-11] a krásných hudebních vystoupení žáci poděkovali slovy i květinami všem pracovníkům školy. Ještě jednou děkuji všem i já za originální a velmi osobní krásné dárky.

Starosta městyse Ing. *Luboš Valehrach*, MBA, a ředitel školy Mgr. *Martin Černý* se s dětmi vřelými slovy rozloučili a popřáli jim hodně štěstí do dalšího života. Následovalo podepsání do kroniky, předání dárek na památku – batůžků s logem městyse a přípitkem.

Touto slavností ale loučení neskončilo. Večer, který proběhl v zahradě Skleněné vily s pečením buřtů, zpíváním u kytary s paní učitelkou Mgr. *Liduškou Černou* a povídáním, rychle utekl. Po setmění zůstali na zahradě jen pátáci a já. Až do noci jsme si povídali, vzpomínali a hráli si. Nakonec usnul v trávě i ten poslední nespavec a za chvíli už nás budil zpěv ptáků.

Ve čtvrtek jsme si užili ještě poslední plavbu lodí a koupání v Proboštském jezeře.

A už tu byl pátek. Sešli jsme se hned ráno v Oddechově, kde jsem rozdala

Pátáci se svou paní třídní učitelkou

Do kroniky se zapisuje PaedDr. Miroslava Žídková

Nocování v parku Skleněné vily

dětem závěrečná vysvědčení a dárky na památku.

A to už přicházely i ostatní děti ze zbylých tříd, které si závěrečnou párty v tomto příjemném prostředí moc užily.

Nakonec nastala chvíle, na kterou jsem se opravdu netěšila. Naposledy jsem se loučila se svými žáky: *Anežkou Markovou, Annou Černou, Annou Choděrovou, Danilem Jakovlevem, Hugem Herynkem, Kateřinou Novotnou, Lucíí Choděrovou, Lukášem Javorkem, Miroslavou Pohořalou, Nicol Klouzalovou, Renatou Varlamovičovou, Štěpánem Jeřelou a Václavem Fialou.*

Děkuji jim za krásných pět let a přeji jim do dalšího života jen to nejlepší. Tento konec je i vašim novým začátkem, tak hodně štěstí, zlatíčka! ■

*text PaedDr. Miroslava Žídková,
foto Hana Němečková (slavnostní loučení)
a PaedDr. Miroslava Žídková (ostatní)*

Snídaně po nocování v parku Skleněné vily

Poslední společné koupání

Loučení pátáků

Vzpomínání na pět krásných let na naší škole

Těšíme se na nové kamarády, na fyziku, na větší tělocvičnu a na nové zážitky. Ale netěšíme se na odchod z této školy, na nové učitele, na to, že se rozejdeme s kamarády a s paní učitelkou, na to, že nás bude ve třídě daleko víc než teď. Uteklo to jako voda. Končíme v toušeňské škole a musíme se rozjet. Naše vzpomínky a zážitky jsme si rozdělili podle školního rozvrhu, tedy podle předmětů.

PŘÍRODOVĚDA A VLASTIVĚDA

Štěpán

V první, druhé a třetí třídě jsme měli prvouku. Ve čtvrté třídě se prvouka rozdělila na přírodovědu, vlastivědu a dějepis. Přírodověda nám šla dobře už od začátku. Mohli jsme si také zařídít ve třídě akvárium. To mě moc potěšilo.

Kačka

Také jsme s třídou adoptovali zvíře – Pekari Wagnerův – takové černé prasátko. Proto jsme byli dvakrát v ZOO v Praze. Jednou zde byla výstava tropických pavouků. To bylo jen pro statečné. Někteří raději čekali venku s paní učitelkou, která na to taky neměla odvalu. Hodně jsme se učili o různých kamenech. Jeli jsme do geoparku a tam jsme rýžovali české granátky v jezírku a když jsme rýžovali, mohli jsme si smočít v jezírku nohy. Bylo vedro, tak to bylo moc příjemné.

Hugo

Z přírodovědy mě nejvíce bavilo téma vesmír. Moc mě nebavilo se učit, kde je jaké souhvězdí, ale neutronové hvězdy, černé díry a jejich kvantové vypařování mě bavilo nejvíce z celé páté třídy. Možná že někdy budu vesmír a kvantovou fyziku studovat.

Andulka

Dělali jsme taky plno pokusů. Třeba s vodou, se vzduchem nebo jsme třeba vyráběli z brambor škrob. Neuvěřitelné bylo, když jsme do mísy se sněhem nasykali sůl a teploměr úplně letěl dolů až na mínus 22 stupňů !!! Když se sníh nakonec konečně roztál, vytvořily se nám na dně mísy velké krystaly soli a nakonec kovovou mísu sůl úplně proděravěla. Hustý !!!!

Štěpán

Asi nejlepší z dějepisu byly exkurze v Templu v Mladé Boleslavi. Tam jsme

třeba vyráběli keltské šperky, pomocí kamenů dělali mouku, razili mince, rozdělávali oheň pomocí luku a další zajímavé věci.

Danil

Zkoušeli jsme si i brnění, hledali jsme kostru v písku, řezali pazourkovým nožem a tak. Bylo to super. Byli jsme tam několikrát a vždycky to bylo o jiné době. Mě se líbila nejvíc doba bronzová. Dějepis byl pro hodně z nás hodně těžký. Dobře se poslouchal, ale kdo si má všechno zapamatovat. O Přemyslovcích jsme hráli i divadlo. To si budeme pamatovat dobře.

MATEMATIKA

Vašek

Matematika mě nebavila, začal jsem jí přicházet na chuť až ve vyšších ročnících (samozřejmě až za přestávkami a tělocvikem), a to díky paní učitelce, která nám vždy novou látku dobře vysvětlila.

Hugo

Matematika mě vždycky bavila. Teda kromě zaokrouhlování a převodů jednotek, pokud to znamená jen násobení a dělení deseti, stem, tisícem, desítkami, sty tisíci, miliónem a ostatními čísly, která jsou několikrátými mocninami deseti. Naopak mě baví počítat slovní úlohy, nad kterými se musí aspoň trochu přemýšlet (to nejsou ty, které máme v učebnici, a je hned jasné, co se musí s danými čísly udělat) a jsou aspoň trochu reálné (kdo by věděl, kolik letokruhů je dohromady na stromech v celém lese, ale nevěděl, kolik jich je na jednom stromě?).

Když jsme přemýšleli o tom, co napsat, začaly se nám nejdříve vybavovat takové ty nepřijemné věci – třeba písemky, diktáty a zkoušení. Postupně ale vyplouvaly na povrch hlavně zážitky. Vlastně v každém předmětu jsme si našli něco, co nás bavilo a na co budeme rádi vzpomínat. Nikdy nezapomeneme na svoje spolužáky, ze kterých se stali naši dobří kamarádi a kamarádky. Budeme vzpomínat na třídní učitelku paní Miroslavu Žídkovou, pana ředitele Martina Černého, paní učitelky Ivanu Studničkovou, Lenku Svobodovou, Ludmilu Černou a Danielu Švejnovou, asistenty Jiřinu Mrkvičkovou a Michala Majora, na paní vychovatelky Danielu Vostřákovou a Dianu Špinarovou. No a samozřejmě na Alenu Štecherovou.

Všem vám moc děkujeme!!!

Mírka

Já vám poradím, jak přežít 5 let na škole s dyskalkulií: Měla jsem to štěstí, že jsem potkala DANIELU – moji asistentku, že snášela veškeré moje nálady i špatné dny. Vždy mi dávala příležitost mít dobrou náladu. No, někdy jsme se i pohádaly, ale všechno dopadlo dobře. Hlavně bych taky moc chtěla poděkovat paní učitelce Žídkové, fakt to se mnou neměla jednoduchý. Jsem ráda, že to se mnou všichni ve škole přežili ve zdraví, teda alespoň doufám. Mám je moc ráda a budu na všechny vzpomínat.

Na kolech (čtvrtá třída)

Oslava svátku paní učitelky (pátá třída)

ČEŠTINA A SLOH

Lucka

V první třídě jsme se učili jen psát a číst písmenka. Paní učitelka nám hodně četla a když jsme už dokázali číst i my, bylo to prima. Také jsme si vymýšleli legrační pohádkové příběhy na vyjmenovaná slova a máme z nich na památku knížku.

Anežka

Ve čtvrté třídě to byla shoda přísudku s podmětem. Druhy zájmen a číslovek a vzory přídavných jmen, to byla zase pátá třída. I to jsme nakonec dokázali zvládnout, ale velká zábava to nebyla. Jezdili jsme naštěstí také hodně do divadla. Když jsme byli v Národním divadle na představení Malý princ, šli jsme předtím na tvůrčí dílnu do baletního sálu přímo pod střechu Nové scény. Pamatuji si, že jsme psali na papírky, na kom nám nejvíce záleží a povídali jsme si o přátelství.

Lucka

O Vánocích jsme byli v Divadle v Dlouhé na představení Jak jsem se ztratil. Při slohu jsme si hráli na průvodce Toušení. Také jsme předváděli přísloví se slovem hlava. Třeba je padlý na hlavu nebo hlavou zeď neprorazíš. Čeština a její pravidla je sice někdy nuda, ale je potřeba do života.

TĚLOCVIK

Andulka

Tělocvik nás moc baví. V první třídě jsme se naučili spoustu nových věcí jako například kotoul vpřed a vzad. V druhé třídě jsme se naučili hvězdu, stojku a rondat. Začali jsme hrát a trénovat vybíjenou. Ve třetí třídě jsme skákali přes švédskou bednu a běhali opičí dráhy.

Niky

Já jsem přišla do toušeňské školy až ve čtvrté třídě. Moc jsme se těšila na nové kamarády a na tělocvik. A ani jedno mě nezklamalo. V saltech byl nejlepší

Vašek. Asi proto, že trénuje parkur. My holky jsme raději dělaly hvězdy. Chodili jsme na Tomovy parky lézt na prolézačky a hráli čím dál více vybíjenou. V páté třídě zdokonalujeme gymnastiku a vybíjenou. Máme tělocvik moooooo rádi, hlavně gymnastiku.

Renča

Protože moc rádi cvičíme, přáli jsme si k Vánocům výlet do jump parku. Skákali jsme salta do duchny, lezli po lezecké stěně a zkoušeli všelijaká salta na trampolínách. Byla to velká legrace. Třeba když jsme skočili společně do velkých molitanových kostek a skoro celí v nich zmizeli. Dostat se ven byl velký sportovní výkon, ale zkoušeli jsme to několikrát dokola.

HUDEBNÍ VÝCHOVA

Lukáš

První hodinu hudebky jsme dostali flétny, na které jsme se dalších pět let učili hrát. Aby se nám noty učily lépe, měla každá nota jméno a barvu. A jak plynu-la léta s hudebkou i flétnu jsme se naučili ve správný den strčit do tašky. Kromě hraní na flétnu jsme se učili i zpívat. Mně se moc líbí jak paní učitelka Ludmila Černá zpívá. Moc rád vzpomínám na hodinu, kdy jsme si měli přinést písničku a určovali jsme si u ní hudební nástroje, které v ní hrají. Také se mi moc líbilo, že jsem si mohl kdykoli po hodině zahrát na klavír. Všechny pět let byla hudebka jedním z mých nejoblíbenějších předmětů.

ANGLIČTINA

Danil

Angličtinu máme od třetí třídy. Nejdřív jsme měli paní učitelku Lenku Svobodou do čtvrté třídy a naši třídní paní učitelku Miroslavu Žídkovou. Angličtinu mám zařazenou mezi moje nejoblíbenější předměty. Mám už celkem velkou slovní zásobu. Nejsměšnější historka se odehrála ve čtvrté třídě, když Vaška vyvolali k tabuli, aby popisoval nějakého žáka. Vybral si mě a popisoval mě za SHE IS (ona je).

Anička

Když jsme se učili něco nového a těžkého – třeba předložky, tak nás to paní učitelka naučila tak, že to už těžké nebylo, protože jsme byli pořád pod lavicí, na lavici a podobně. I průběhový čas byl dobrý. Pořád jsme skákali, zpívali a běhali a všechno předváděli. Když se učíme anglicky nakupovat, přineseme si nějaké krabice, sáčky, prostě obaly od

jídla, dáme cenovky a už se doopravdy nakupuje. To se mi bude určitě hodit. Jedna z her, která mě moc bavila, byly státy a slavné osobnosti. Měl se přiřadit stát, hlavní město a osobnost. Ty osobnosti se pak spolu potkávaly a bavily se odkud jsou. Angličtina je můj nejoblíbenější předmět. Proto také jdu do jazykové třídy.

Sluneční soustava a vesmír (výtvarná výchova, pátá třída)

VÝTVARNÁ VÝCHOVA A PRACOVNÍ VYUČOVÁNÍ

Štěpán

Výtvarku a pracovku máme samozřejmě už od první třídy. Ze začátku byly naše obrázky jen čmáranice.

Kačka

Časem se čmáranice začaly podobat zadání. Ve třetí třídě to už celkem šlo, ve čtvrté a páté už to bylo „krásné“.

Renča

Výtvarka a pracovka mě bavily i proto, že jsem zjistila, že mi to jde. Když už jsem se naučila ve škole základy, na radu paní učitelky jsem se přihlásila do základní umělecké školy v Čelákovcích. Tam je to trochu těžší. Na některé moje vystavené výtvary se přišli podívat i spolužáci s paní učitelkou.

Lucka

Vyráběli jsme všechno možné, od betonových a dřevěných svícíků, přes věnce z látky a polystyrenu, náramky z korálků pro maminky, pečené mafiny pro táty, betlémy v krabici až po sluneční soustavu. Vždy před školou v přírodě jsme o výtvarce a pracovce dělali kulisy na divadlo. Někdy se nám sice do něčeho nechtělo, ale výtvarku a pracovku máme rádi!!! ■

foto PaedDr. Miroslava Žídková

Zadostiučinění po sedmdesáti letech

Vysoká společenská hodnota činnosti manželů Krakešových v oboru sociální práce byla známa již za první republiky. Vědí o ní i čtenáři Floriána [2014, 9-10, s. 18].

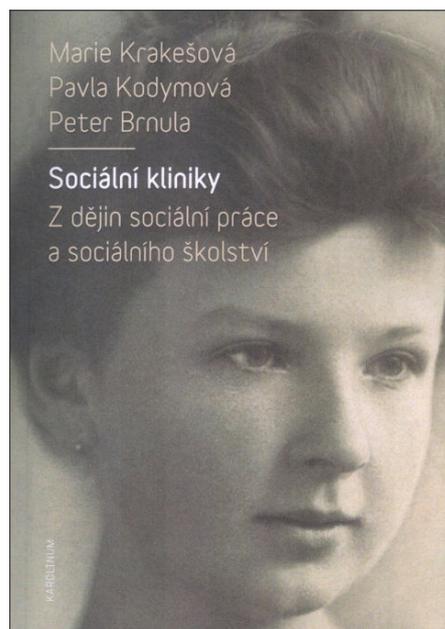
RNDr. Marie Krakešová (1898-1979) přednášela na Masarykově státní škole sociální a zdravotní péče a JUDr. Josef Krakeš (1896-1969) působil jako sekční šéf na Ministerstvu sociální péče. Oba poznali, analyzovali a v praxi řešili stovky, ne-li tisíce sociálních případů, pilně publikovali a důsledně prosazovali návrat sociálně vykořeněných jedinců k samostatnému, plnohodnotnému životu. Za hlavní nástroj sociální práce nepovažovali finanční podporu, ale individuální psychologické působení. Prastarou moudrost *namísto rozdávání ryb »učit rybařit«* povýšili a unikátně posunuli na *»VZBUDIT CHUŤ naučit se rybařit«*.

V Toušeni byli Krakešovi tehdy doma jen v létě, ale protože jejich úsilí vadilo totalitním režimům, byli v roce 1939 ze svých míst propuštěni a Toušeň

se jim stala přirozeným domovem. Doktorka Krakešová se zde narodila, chodila zde do školy a oba její dědečkové – Ing. Vincenc Došek i Josef Janda – zastávali v různých letech úřad starosty městyse.

Po osvobození dokončila RNDr. Marie Krakešová na sociální fakultě Vysoké školy sociální a politické téměř bez prodlení svou habilitaci a v roce 1947 byla jmenována mimořádnou vysokoškolskou profesorkou. Množství článků a knižních publikací manželů Krakešových vyústilo v rozsáhlý projekt **Sociální kliniky**. Jenže přišel únor 1948, opět zcela jiný pohled na sociální případy i sociální práci, opět propuštění a tentokrát i vyhoštění z Prahy – znovu do Toušene.

Zapomenuté průkopnické dílo po letech objevili doc. PhDr. Peter Brnula, Ph.D., z Univerzity Komenského v Bratislavě a PhDr. Pavla Kodymová, Ph.D., z Univerzity Karlovy a užasli nad jeho moderností. Již před časem se zasadili o vědeckou rehabi-

Marie Došková (Krakešová) v dívčím věku

litaci obou dávných průkopníků a nyní po 70 letech znovu vydali poslední práci profesorky Krakešové knižně i s bohatými doplňky, rozbory a komentáři [Karolinum 2018, 212 stran]. ■

jvk

Pan učitel Gutwirth

Výročí učitele, sběratele, kreslíře a spisovatele

Před padesáti lety se uzavřel život významného učitele toušeňské školy Zdeňka Gutwirtha (* 2. 4. 1892, † 28. 7. 1969 [opravujeme datum z Floriána 2019, 3-4, 14]). Z rodné Příbrami si nesl otcův učitelský rozhled a píli. Zajímaly ho minerály a hmyz, sbíral je, současně rád hrál na hudební nástroje a pohotově kreslil. Za studií na Učitelském ústavu se o prázdninách vypravil na letní akademickou školu kreslení do Mnichova. Všechny své zájmy – včetně architektury – pak promítal do vyučování. Nejprve ve Sluhách a od roku 1913 v Toušeni jako zatímní učitel pod panem řídícím Ferdinandem Holínkou. Učitelské povolání miloval. Ale to byla jen část jeho životních osudů. V roce 1914 narukoval do války. Do Toušene se vrátil jako legionář po pověstné sibiřské anabázi. Přežil nezlomen, poučen, odhodlán. Opět se ujal svého povolání a v roce 1921 se v Toušeni oženil – s Aničkou Bočkovou. Pro svého tchána sepsal a ilustroval malé dějiny Toušene a Toušeni věnoval řadu dalších kreseb a textů v měsíčníku Naše Polabí. Učitelské povinnosti ho dál vedly do Jiren, Dřevčic a Brandýsa a nakonec do školy Svatopluka Čecha v Praze-Tróji. Ovšem za

Učitel Zdeněk Gutwirth

okupace, jako čelný sokol a bývalý legionář, nesměl vyučovat. Zákaz se opakoval i v padesátých letech. Mimořádně všestranný, pracovitý a pro mnohé nezapomenutelný učitel je pochován na hřbitově v Lázních Toušeni. ■

jvk

Poděkování

Pan doktor MUDr. Jiří Ranc po prohlédnutí mé ženy ji okamžitě poslal na chirurgii. Odvezl jsem ji do Vinohradské nemocnice, kde byla po prohlídce na CT ihned operována. Byl to akutní zánět slepého střeva a byla v ohrožení života. Následně operující lékař prohlásil: „Kéž by všichni lidé měli takového praktického lékaře!“ Náš dík panu doktorovi Rancovi vyjadřujeme i touto cestou.

Ing. et Ing. Vladimír Tuháček

Ráda bych touto cestou poděkovala za svou dceru Mirku Pohořalou paní asistentce ze ZŠ Lázně Toušeň Daniele Vostřákové a paní učitelce Mirce Žídkové za celých 5 let výuky. S dcerou to nebylo vždy jednoduché a jejich trpělivost byla velká. Paní Vostřáková se Mirce věnovala opravdu intenzivně ve výuce matematiky (dcera je těžký dyskalkulik) a díky její péči již umí základy matematiky. Vyráběla různé pomůcky i ve svém volném čase, které Mirce pomohly zorientovat se alespoň v základech počítání. Paní učitelka Žídková jí zase připravila v ostatních předmětech tak, že její přehled je velmi dobrý. Myslim, že její přechod do jiné školy na vyšší stupeň díky paní učitelce a paní asistentce bude pro ní mnohem jednodušší. Proto Vám velký dík.

Širin Pohořalá Khorashidová

Významné osobnosti na výletě v Toušeni

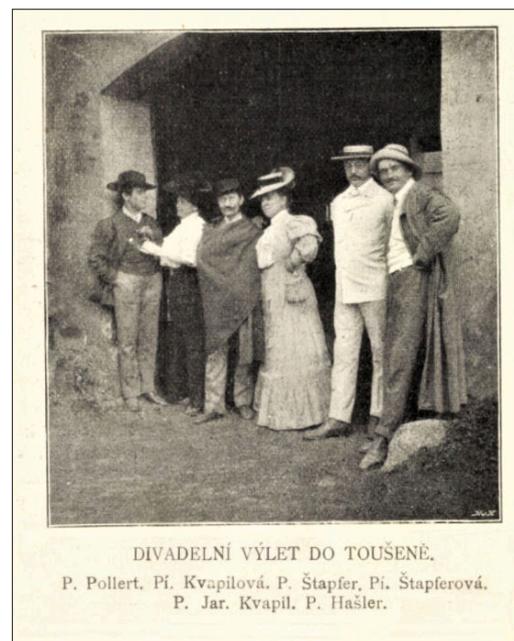
Před 111 lety přinesl časopis *Máj* [roč. VI, 1907/08, 3. 4. 1908, s. 423] obrázek z výletu pražských umělců do Toušeně: zleva operní basista a režisér *Emil Pollert*, vynikající herečka *Hana Kvapilová*, malíř a scénograf *Karel Štapfer*, paní *Štapferová*, básník a dramaturg *Jaroslav Kvapil* a písničkář *Karel Hašler*.

Z Národního divadla jezdívala do Toušeně řada předních osobností. Ví se o herečce *Marii Ryšavé*, která hrála ještě s J. K. Tylem, o režiséru *Karlu Želenském*, který režíroval i toušeňské ochotníky, a později o herečce *Marii Hübnerové*, která se znala s rodinou ří-

dícího učitele *Ferdinanda Holinky*.

Že do Toušeně jezdíval *Emil Pollert*, slavný *Kecal z Prodané nevěsty*, se vědělo, že herečka *Hana Kvapilová* měla rodové kořeny v Čelákovcích, rovněž. Ale nikdo v paměti pro Toušeň nezachoval návštěvu uznávaného šéfa výpravy Národního divadla *Karla Štapfery*, autora libreta k nesmrtelné *Dvořákově Rusalce Jaroslava Kvapila* a skladatele a zpěváka legendární *Písničky české Karla Hašlera*... ■

našla HN, popsal JK

DIVADELNÍ VÝLET DO TOUŠENĚ.
P. Pollert. P. Kvapilová. P. Štapfer. P. Štapferová.
P. Jar. Kvapil. P. Hašler.

Směrem na jihovýchod leží – Austrálie?

I nejvzdálenější jihovýchod je nám lidsky blízký. Jde o to, aby nám i nejbližší jihovýchod nebyl lidsky vzdálený.

S protinožci měli živé styky už naši předkové: ve školním roce 1899/1900 obdržel přírodovědný kabinet toušeňské školy od *Františka Jíry*, úředníka jednoho z australských cukrovarů a toušeňského rodáka, „cukrovou třtinu, skořicovou kůru, větévku skořicovníku a tobolku bavlníku“. Na olympijských hrách v Melbourne 1956 závodili naši čestní občané *Emil a Dana Zátokovi* a v divadle v Sydney vystoupila v roce 2005 šestnáctkrát naše čestná občanka *Soňa Červená*. Další, dnes americký Toušeňan *Adam Sedlmajer* nadchl Australany v roce 2010 vítězstvím v závodech *Moomba Masters* na melbournské řece *Yarra* ve vodním lyžování profesionálů. Ještě mladší Toušeňan *Lukáš Himmel* právě letos absolvuje studium managementu na *George Brown College* v Sydney. Zpráv od jihovýchodních protinožců cílí do našeho městyse sice málo, přesto zatím víc než o budoucích jihovýchodních spoluobčanech v sousedství lesoparku *Zárybníci*.

První stavební záměr zde vznikl ještě v součinnosti s obcí, když architekt *Faruk Sarajlić* zamýšlel navázat na městys páteřní lázeňskou promenádou, hledal nejvhodnější tvary domů, výšky i sklony střech a pamatoval na prorůstání společenského života. Od té doby se investoři a architekti několikrát vyměnili a ohled k lázeňskému statutu i součinnost s městysem ustaly. Všeobecně se tuší o stavebním ruchu za Zá-

rybníčním stejně málo, jako o stavebním ruchu kdesi v Austrálii. V dostupné reklamě developerského projektu „*Lázně Toušeň – Resort StartUp VSEM*“ se píše o „urbanistickém celku“ o „komplexním generačním bydlení v podobě 33 nadstandardních rodinných domů a 7 viladomů s téměř 200 bytovými jednotkami“, o „důrazu na velké množství zeleně, kdy aplikace moderních trendů v bydlení výrazně napomáhají ke společnému soužití všech generací“ a o „zahájení provozu v lednu

2021“. Kdo v nové jihovýchodní čtvrti skutečně zakotví, nikdo netuší.

Zatím si jen můžeme přát, aby budoucí jihovýchodní spoluobčané nebyli úplní protinožci, protichodci a protivníci, aby to byli spíše přející a schopní toušeňští „*Australané*“ jako *František Jíra*, manželé *Zátokovi*, *Soňa Červená*, *Adam Sedlmajer* a *Lukáš Himmel*. A jednou i dobří sousedé. ■

kronikář

Austrálie na jihovýchodě městyse?, infografika jvk

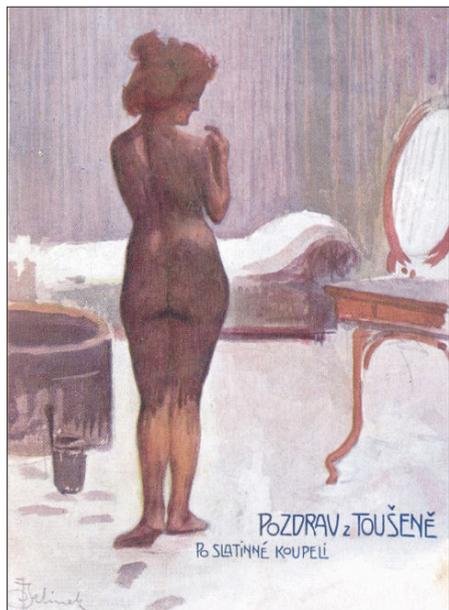
Léčebné přemítání

Před 120 lety byly toušeňské lázeňské procedury rozšířeny o slatinné koupele

Očekávání

Nořím se do toušeňské slatiny. Rozemleté, provzdušněné, rozředěné, horkou parou důkladně ošetřené a prohřáté.

Je příjemně teplá, hustá, záhadná, mazlavě zrnitá, klade odpor, pohlcuje. Jemně hrudky šimrají a hladí, líná černo-hnědá tekutina lepkavě zpomaluje jakoukoli snahu o pohyb a s jistotou přírodního živlu vniká a prolíná do všech záhybů a pórů. Na pohled vypadá jako zabíjačková polévka, ale voní úplně jinak. Vydává zvláštní vůni jemně omamných dávných krkonošských dešťů a minerálních pramenů vyvěrajících

Pozdrav z Toušeně po slatinné koupeli, kolem 1900, kresba Josef Jelínek st.

Zakladatel Slatinných lázní Jan Králík (1864-1946) na lázeňské vaně, asi 1910

do labských tůní, vůni rozpadlých kmenů, větví a jehliček, vyrostlých pod hřejivým sluncem před sty let. Není to vůně puškvorce, nebo zetlelých kořenů rákosu. K ničemu ji nelze přirovnat. Není to rašelina = rostlinná hmota, není to bahno = vzniklé tlením listů a ryb, není to bláto = zemina rozmočená ve vodě. Je to vůně slatiny = jedinečné, zvláštní, léčivé, neopakovatelně povstale z přírodních látek, vosků a pryskyřic, z kyslíčků železa a hliníku, křemíku a vápníku, síry a draslíku, hořčíku a fosforu, ze stop rozpustných kyselin a kyseliny mravenčí... PH 2 až 3. Chemický rozbor zdaleka nezachytil vše.

Ještě nevím, že celé to bohatství moje kůže opravdu pohltní, vstřebá a ani po horkých sprchách nepustí až do večera. Že hojivá moc pronikne hluboko do těla a připraví základ osvěživého, léčivého zázraku. A ten vytrvá mnohem déle, když jej znásobí umně ruce sestřiček masáží a rehabilitací.

Zpomalení

Hladina slatinné koupele v dřevěné vaně se leskne proti oknu, maličké hrudky všech velikostí a tvarů se na povrchu ani nepohnou. Čekal bych bublinky, ale nikde po nich ani vidu. Zkousím zvednout koleno jedno po druhém po vzoru neznámé modelky z reklamní fotografie.

Bohumil Hrabal ponořený do toušeňské slatiny v létě 1994, foto Jaroslav Litomiský

Neznámá pacientka, obarvené foto Václava Vildta, asi 1910

Zdola pozvolna zneklidňují hladinu, z rostoucího vyboulení začnou do všech stran odplývat hrudky, každá jinak lenivě, pod hladinou jiné hrudky jemně pohladí lýtko, stehno i chodidlo. Vynořená kolena připomínají hrby lochnesské obludy. Hrudky se na nich ve vazkém povrchu zastaví. Třpytí se i vrhají stín. Za chvilku chladnou.

Zasnění

Vracím kolena do tepla a před očima si vybavuji obrázky slavných pacientů v podobné koupeli. Nechci umazat vanu, nebudu zvedat chodidla jako Ludvík Daněk (ve Floriánu 2017, 5-6, s. 14) nebo Roman Šebrle, zatím si chráním ruce jako Věra Cechlová nebo Radek Štěpánek, ten stihl čistými prsty šibalský pozdrav vítězství. Ale po chvilce neodolám jako Bohumil Hrabal: hladina je výrazně hřejivá. Ruce přijímá s majestátní rozvahou, vědoma si pradávného původu. Vzdučuje. Odolává. Nespěchá. Zavírá se důstojně. Pomalu. Důkladně. Do hloubky. I pacientovi vnučuje svůj zpomalený čas. Pod hladinou je mnohem tepleji. Ruce se ocitají ve stavu bez tíže, přesto znatelně uprostřed hmoty. Sebe-menší pohyb prstu, dlaně, hřbetu ruky, předloktí upevňuje vědomí pohybu zahušťeným prostorem. Směrem dolů tepla ubývá, na dně vany jsou hrudky docela chladné. Možná ještě hustší. Některé

Scéna z filmu Rok dábla 2002 režiséra Petra Zelenky s Karlem Plíhalem uprostřed

Neznámá modelka ve Slatinných lázních Toušeň 2014, foto Jiří Kottas

jsou měkké, tvárné. Užívám si úplné ponoření jako herci v Roku ďábla.

Prekvapení

Zkousím ruce znovu zvednout nad hlavu, jak to mají na slavných obrázcích oba olympionici. Slatinná kaše klade každému pohybu odpor v jakémkoli směru. Vynořím dvě pětiprsté příšerky, kape z nich vazká hnědočerná či černo-hnědá, hrudky hledají cestu na blyštivý povrch, ale většinou se zastaví a zůstanou na prstech, na nehtech a na dlani. Přílehlavá nehladká rukavice. Pronikne i pod nehty, ale to ještě nevím.

Poznání

Před sto lety maloval Josef Jelínek, jmenovec proslulého kostýmního výtvarníka, sličnou slečnu oděnou jen do slatiny. Vidíme ji zezadu, dívá se do zrcadla, ale pro nás je zrcadlo slepé. Předěšla nápad jiné krásky odít se jen do mattoniovských bublinek, ale předěšla už i reklamní fotografii z prahu čtyřicátých let a reportážní foto sportovce, který se do vany nevešel: sestřička na něj nedosáhla ani s dlouhým kartáčem v ruce. Polévání je efektní, natírání žertovné, zábaly lze přesně zacílit, ale vana je vana. Jen ji nesmí zvrhnout desetibojař, jak prozradil bulvár.

Zabarvení

Vana za sto let nezměnila vzhled. Nebylo třeba. Už při zrodu obdržela dokonale tvar, vytříbená zaoblení a ladné úhly zkosení, účelné seříznutí zúženého konce a promyšlené posazení pojezdových

koleček. A dřevo! Autor loga architekt Albert Jonáš to vše dobře znal a vícekrát zvětšil ještě před slavnou dívčí postavíčkou, vyskakující v dobré náladě ze slatinné koupele jen v ledabylém zakrytí průhledným ručníkem. O slatině věděl i výtvarník Rudolf Truhlařík, když zvětšoval Jonášovo logo na západní stěnu velké lázeňské budovy: „Kresba musí mít vandyckovskou hněď!“ Dnes je žlutá, ale nápad popsat dojem ze slatinné koupele barvou štětky vlámského malíře už nikdo neuměl, nevylepší, ani nesmaže. Van Dyck! Skvělý postřeh. Pacienti se noří do světově proslulého barokního odstínu...

Konce není

Blíží se mi patnáctá minuta slatinné koupele. Za chvíli léčebné přemítání skončí. Kdesi v dalších prostorách prohřívají další vanu silným proudem horké páry – jako by zaržál šavlozubý tygr v dávných časech vzniku prvních částeček toušeňské slatiny. Má výdrž. Po koupeli se vrátí všechny vyčerpané hrudky i mazlavé kapky z přílehlavých rukavic a vůbec z celé vany – dotýkané i nedotýkané – do slatiniště. Tam budou odpočívat další drahá léta, než je za pár století – možná ano, možná ne – posílené a prosycené jedinečnou směsí minerálů a pryskyřic znovu vytěží, rozemelou, provzdušní a rozředěné horkou parou ocení naši pra-pra-pra-vnuci. ■

jvk

Pečlivý polévač Josef Houštecký, asi 1940

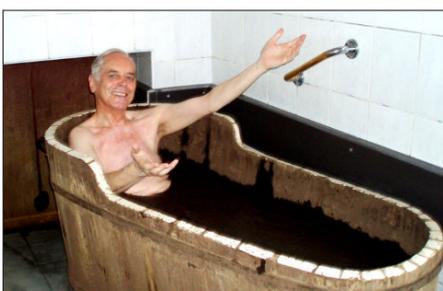
Ludvík Daněk, diskař, olympijský vítěz z Mnichova 1972, se do toušeňské vany nevešel, foto Bořivoj Černý

Roman Šebrle, desetibojař, olympijský vítěz z Atén 2004, foto Denisa Hamerníková

Linoryt Alberta Jonáše, před 1940

Autor ve slatinné lázni v říjnu 2017

Tenista Radek Štěpánek 2016 vítězí i ve slatinné koupeli

Věra Cechlová, diskařka, držitelka olympijského bronzu z Atén 2004 si přála foto ve slatině

Toušeň empírová

Šestidílný seriál o stavebních slozích v Lázních Toušeni pro zpravodaj Florián připravují
Ing. arch. Ivan Vaňousek a RNDr. Jan Králík, CSc.

Empír

Revoluční kvas závěrečné třetiny 18. století předznamenal velké společenské změny v duchu hesla „rovnost, volnost, bratrství“. Souběžný politický a hospodářský zlom se promítl i do umění, a tím také do architektury opuštěním barokní dynamiky. Architektonická tvorba od konce 18. do konce 19. století je charakterizována slohy s názvy **klasicismus**, založeným na jednoduchosti a symetrii s důrazem na vstupy budov a římsy, **empír** = císařský sloh období Napoleona I., jehož vzorem se staly monumentální stavby antického Říma, a **biedermeier**, zvaný někdy *měšťanský empír*, který se uplatnil zejména v zařízení interiérů.

architekt

Empírové úpravy průčelí gruntů

Na počátku 19. století prošla empírovými úpravami celá souvislá řada usedlostí při jižní straně náměstí a dál podél Hlavní ulice. Do portálových vjezdů začaly být namísto cihlových kleneb osazovány kamenné oblouky, na jejichž vrcholových klenáčích nebo v nové omítce průčelí domů se zachovalo časové rozpětí let 1800 (u čísla 16) až 1822 (u čísla 11). Zdobení kupodivu nezmizelo zcela, ale nabylo střízlivé podoby: ještě do nedávna se dochovaly i písčkové koule nebo piniové šišky na vrcholech sloupů, oválné či kruhové vikýře ve štítech domů a stodol, náznaky kanelování (svislého žlábkování) a ornamentů v kamenném ostění. První dva grunty z této řady, čísla 2 a 3, vytvářejí (přes pozdější zjednodušení) typickou jižní empírovou kulisu Floriánského náměstí. Čísla 10 a 11 (prvé s obnoveným portálem, druhé s původním portálem i brankou) ozvláštňují jižní pozadí kapličky.

Omlazení zájezdního hostince

Velkou empírovou úpravou prošel roku 1814 starobylý zájezdní hostinec číslo 40. Vročení úpravy je vyznačeno na vrcholovém klenáku brány. Dodnes jsou patrné elegantní podokenní výplně s oválnými středy v omítkových trámčích. V nárožích byly zjednodušeny hlavice starších pilastrů, dolní portál

byl ozdoben cechovními znaky pohostinství a řeznictví a iniciálami *Jakuba Choděry*. Nad zvětšenými okny dlouho vytrvala původní vysoká mansardová střecha. Empírovou úpravou celá stavba omládlá.

Empírová radnice

Klasicistní stavební období po napoleonských válkách navázalo na vzhled první školní budovy stavbou zděného obecního domu – radnice. Původní obecní dům byl starší než škola, podle čísla 56 musel stát již v roce 1770 (škola dostala roku 1787 číslo 74). Empírová radnice se dochovala v téměř nezměněné podobě: s dvěma souměrnými, pohledově shodnými vchody (třetí vchod býval uprostřed), s týmž počtem schodů z chodníku i uvnitř předsíní do obou stran, se zrcadlově členěnými interiéry a dvorkem (s příslušenstvím) z téže strany jako u školy. Podélné vchodové průčelí dotvořilo základ Hlavní ulice. I po mnoha úpravách zůstaly zachovány polokruhové segmenty nadedvěrních kleneb paprskovitých oken a náznaky bosáže (kvádrování) kolem vchodů. V pohledovém obrysu budovy dnes scházejí pouze původní mansardové vikýře. Mřížoví je nové.

Vliv a příklad elegantního slohu

Vzhled první školy, radnice a úpravy domů podél náměstí včetně zájezdního hostince ovlivnily i další stavební činnost střidmostí. Ta se projevila také při stavbě kapličky, ačkoli dispozice sama se hlásí do starších dob. Elegantní sloh se vracel v nových obměnách. Nejviditelněji na *hřbitovní kapli*, byť postavené výrazně později. Rovněž na

O klasicismus v Toušeni se zasloužil císař Josef II.

Klasicismus, empír a biedermeier se časově překrývají a vracejí v nových podobách i mnohem později než jen v uvedeném období také v Lázních Toušeni. Snaha zjednodušit baroko směrem k účelnosti vstoupila do našeho městyse v roce 1787 přímým zásahem císaře *Josefa II.*, když zde osobně rozhodl o stavbě školní budovy. Jednoduchá, přízemní zděná škola s šindelovou střechou znamenala nový typ a vzor [historický dokument je ve Floriánu 2016, 5-6, str. 13].

Klenák z roku 1800 na č. p. 16

Čeněk Choděra: Usedlost číslo 2

Klenák z roku 1802 na č. p. 2

Toušev empírová, mapa: openstreetmap.org, infografika mj

hřbitově prolнул podvědomý vzor klasicismu do bezděčných zjednodušujících rysů několika náhrobků. Ale na čistý empír je toušeňský hřbitov příliš nový. Klasicizujícím tympanonem a stlačeným segmentovým překlenutím vjezdu byl ozdoben statek číslo 14, třebaže další úprava pojala celý dům slohově moderněji. Empír zůstal určitým vzorem i pro stavbu Skleněné vily, zejména proskleného štítu zimní zahrady, a zčásti také pro výzdobu zahrady – dnes parku – zahradními konvexně vykrouženými **vázami** v barvě *terracotta*. Silně klasicizujícími prvky byly opatřeny fasády přestavěných domů číslo 8 a 9 poblíž kapličky.

Až na práh moderny

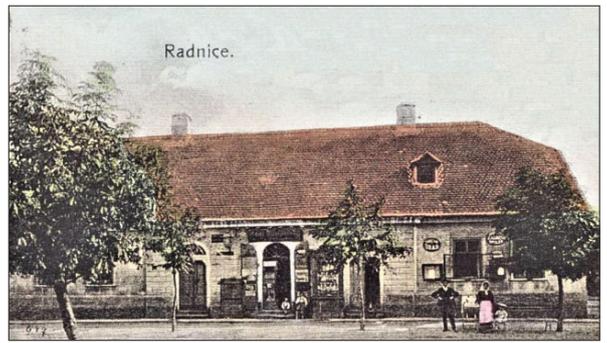
Jinou, velmi pozdní inspiraci klasicismem v jeho nejúspornější podobě lze stopovat v pojetí dvou novějších budov, které postavila **Vodárna** hlavního města Prahy na toušeňském Hradištku. Stavby jsou až z let 1932-36, kdy se buďoval druhý řad vodovodu z Káraného do Prahy. Uvnitř staveb jsou záklopkové armatury výtlačného vodovodního potrubí z vodárny směrem ku Praze. Zvláště jižní (výše položená) budova

představuje čistě účelovou industriální architekturu s náznakem moderny. Na jejím klasicizujícím jižním průčelí byl do tympanonu vsazen plasticky vyvedený znak hlavního města Prahy: téměř chrámovou *attiku* tak zdobí znak *Mater urbium*. Taková jistota účelnosti a zároveň vznosu se později do industriálních staveb už nevracela.

Biedermeier našich praprababiček

Interiér ve stylu pozdního biedermeieru lze ještě zahlédnout na nejstarších fotografiích z **lázeňské jídelny** na výmalbě, obrazech a závěsech z doby před její zásadní přestavbou a zvětšením (před rokem 1897). Lamps jsou důsledně petrolejové a módní židle pocházejí ze slavné továrny *Thonet*. Josefínskou touhu po oproštěnosti, rozumné jednoduchosti a účelu spolu s jemným náznakem starosvětské zdobnosti sdíleli ještě naši praprarodiče. ■

kronikář
foto archiv autora

Radnice s obchodem a vikýřič číslo 56

Nejstarší fotografie lázeňské jídelny, před rokem 1897

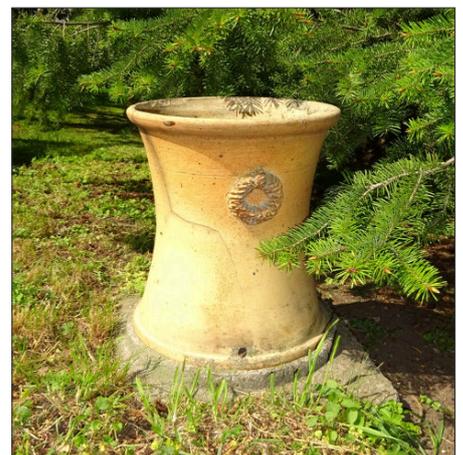
Kaple na hřbitově, po roce 1879

Klasicizující fasáda č. p. 8

Detail vodárenské budovy na Hradištku

Váza zachráněná ze zahrady Skleněné vily

FK Slavoj Lázně Toušeň – kopaná

Výsledky jarního kola
IV. třídy okresní soutěže

Pořadí	Klub	Zápasy	Skóre	Body
1.	TJ Klíčany B	24	87:46	56
2.	TJ Slavia Radonice B	24	115:37	52
3.	TJ Slavon Veleň	24	73:58	46
4.	SK Husinec-Řež	24	95:64	45
5.	FK Slavoj Lázně Toušeň	24	65:71	41
6.	TJ Spartak Čelákovice	24	94:59	39
7.	1. FC Líbeznice B	24	70:74	36
8.	TJ Sokol Vyšehořovice	24	85:71	34
9.	TJ Sokol Klecany B	24	49:59	31
10.	TJ Sokol Nová Ves	24	57:61	28
11.	AFK Nehvizdy B	24	53:101	20
12.	TJ Sokol Vodochody	24	44:75	16
13.	TJ Sokol Sluštice	24	34:145	9

PŘED 30 LETY: Emil Zátopek sleduje 5. srpna 1989 zahájení turnaje o Lázeňský pohár v kopané; u mikrofonu Miloslav Kaplan, foto jvk

Nejen divadlem živ je náš Sokol

Tělocvičnou jednotu Sokol Lázně Toušeň zviditelňuje především její divadlo, ale toušeňský Sokol je přitom soustavně činný i na sportovních polích. Již několik let působí pod naší jednotou oddíl PUMY bojových sportů Allkamp-Jitsu. Co je to za sport, se už psalo [Florián 2016, 7-8, 11], a jak našim Pumám za vedení mnohonásobného mistra republiky Jana Rychnovského daří, jste si mohli přečíst i ve Floriánu vloni [Florián 2018, 5-6, 13].

Co možná ale nevíte, je, že již druhým rokem pod naší jednotou působí gymnastky z Čelákovice. Fungují-

cí oddíl AKTRA se nemohl dohodnout s „rodným“ městem a hledal útočiště. Nyní tedy již druhým rokem reprezentuje na soutěžích všestrannosti i nás. Oddíl tvoří 10-15 mladších i starších žákyň pod vedením cvičitelky Zuzany Prokopovičové. Vloni se účastnily župního i republikového přeboru. I letos se chystají na oba přebory: župní, pořádaný naší domácí župou Barákovou, a přebory ČOS ve sportovní všestrannosti mladšího žactva, staršího žactva, dorostu a dospělých. ■

Mgr. Jana Freudlová, starostka
T.J. Sokol Lázně Toušeň

PŘED 110 LETY: První činovníci T. J. Sokol pokládají 17. srpna 1919 základní kámen ke stavbě sokolovny v Toušeni, foto V. Vildt

RC Myšák

Nábor do kroužků od října 2019

Kdo by měl zájem o odpolední kroužky v centru Myšáka, napište prosím na email spolku:

rc.mysak@centrum.cz

- výuka hry na klavír
- angličtina s rodilým mluvčím (již od 5 let)
- výuka zpěvu a rytmiky (již od 6let)

Dále prosíme všechny maminky (zejména ty na mateřské), jestli nemají zájem vést dopolední herničky v centru či nemají-li nápad a chuť zrealizovat nějaký dopolední kroužek.

Budeme velice rádi, když se zapojíte/připojíte a s chodem „dopolední herny“ pomůžete!

Předem moc děkujeme. ■

členky RC Myšák

Úřední hodiny úřadu městyse

Hlavní 56

pondělí

úřední hodiny: 8:00 – 12:00 13:00 – 17:00
starosta: 9:30 – 12:00 13:00 – 17:30

středa

úřední hodiny: 9:00 – 12:00 13:00 – 17:00
pokladna: 8:00 – 9:00

telefony: 326 992 302, 326 991 592

Knihovna

Skleněná vila, V Ovčárně 87

úterý 15:00 – 17:00

Pošta Partner a prodejna krmiv

Za Školou 2

pondělí 8:00 – 10:00

úterý 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00

středa 8:00 – 12:00 13:30 – 17:00

čtvrtek 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00

pátek 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00

sobota 9:00 – 11:00 vydávání balíků a listovních zásilek

telefony: 604 100 302, 737 946 186

Česká daňová kancelář, s. r. o.

Ing. Luboš Valehrach, MBA, Na Požárech 425

daňové poradenství, vedení účetnictví

telefon: 603 876 540

Pneuservis, autoservis

Emanuel Fiala, Hlavní 13

pondělí – pátek 8:30 – 17:00

sobota – neděle dle dohody

telefon: 731 036 059

Kosmetický salon

Ivana Jedličková, Za Školou 414

kosmetika, vizážistické služby a prodej kosmetiky Alcina

telefon: 606 802 320

SALON LINDA - Stříhání pejsků

Eva Pencová, Na Ostrůvku 292

telefon: 773 079 428

Rehabilitace – masáže

Ivana Drobílková, Dům seniorů, Za Školou 414

LTV cvičení – elektroléčba – mobilizace páteře, reflexní terapie

pondělí – pátek dle objednání

telefon: 603 254 220

Casido, s. r. o.

Floriánské náměstí 413

Prodej jednostranných a oboustranných lepících pásek, technických, stavebních a elektrikářských pásek, plastových sáčků, pytlů, strečových fólií, plastového obalového materiálu za velkoobchodní ceny.

pondělí – pátek 8:30 – 15:00

telefony: 737 242 375-6, www.casido.cz**Praktický lékař**

MUDr. Jiří Ranc, Dům seniorů, Za Školou 414, 1. patro

pondělí 13:00 – 18:00

úterý 7:30 – 14:00

středa 11:00 – 17:00

čtvrtek 7:30 – 14:00

pátek 7:30 – 13:30

telefon: 326 992 361

Veterinární praxe

MVDr. Jitka Myslivečková, Hlavní 39

dopoledne odpoledne

pondělí objednaní pacienti + operace 15:00 – 19:00

úterý objednaní pacienti + operace

středa 10:00 – 12:00 15:00 – 19:00

čtvrtek 10:00 – 12:00 15:00 – 19:00

pátek objednaní pacienti + operace 15:00 – 19:00

soboty, neděle a pohotovost po telefonické domluvě

telefon: 326 992 912, 602 641 294

Advokátní kancelář

Mgr. Stanislav Beran, Dům seniorů, Za Školou 414, 1. patro

telefon: 606 494 811

email: beran-advokat@seznam.cz**Večerka u Honzíka**

Thao Leová Thanh a Ngoc Nguyen Duc, Hlavní 13

potraviny – drogerie

pondělí – pátek 6:30 – 20:00

sobota – neděle 6:30 – 18:30

Gastrodeli

U Sokolovny 259

výrobky studené i teplé kuchyně, cukrářské i pekařské

telefon: 326 996 359

email: objednavky@gastrodeli.cz, www.gastrodeli.cz**Dámské kadeřnictví**

Hlavní 35

pouze na objednávku

telefon: 723 679 943

Atelier Kučera

Za Školou 56

krejčovské práce, opravy oděvů

úterý – pátek 9:00 – 12:00 14:00 – 17:00

sobota 9:00 – 11:00

Mgr. Eva Valsová, telefon: 736 536 574

Infozprávy

Služba Infozprávy je určena všem občanům městyse a je zcela zdarma.

Registrace je možná

a) osobně na úřadě v úřední hodiny

b) přes internet www.infozpravy.cz

c) mobilním telefonem.

Registraci telefonem provedete zasláním SMS

LT mezera číslo popisné na telefonní číslo 735 166 666

Kalendář akcí 2019

červenec 2019

sobota 13. července	18:00	Skleněná vila	koncert bluesové kapely „Petr Koníček a jeho banda“ (ÚM)
sobota 27. července	18:00	Skleněná vila	koncert kapely Ferles Band (ÚM Lázně Toušeň)

srpen 2019

pátek 2. srpna	21:00	Skleněná vila	filmové léto: Vrásky z lásky (ÚM Lázně Toušeň)
sobota 10. srpna	18:00	Skleněná vily	koncert kapely Ládi Weyrostka (ÚM Lázně Toušeň)
sobota 17. srpna	18:00	Skleněná vily	koncert kapely Saxband (ÚM Lázně Toušeň)
sobota 24. srpna	20:30	Skleněná vila	divadlo Poprask na laguně (DS Lázně Toušeň)
úterý 27. srpna	13:00	hřbitov	vzpomínka na generála Tomáše Sedláčka (ÚM)
sobota 31. srpna	15:00	Park prof. Procházky	divadlo Pohádka O Karkulce (DS J. K. Tyl Čelákovice)
sobota 31. srpna	20:30	Skleněná vila	filmová pohádka Hotel Transylvánie 3 pro děti (volnočasová komise)

září 2019

sobota 7. září	17:00	Skleněná vila	koncert kapely Antikvariát (ÚM Lázně Toušeň)
sobota 7. září	7:00	Floriánské náměstí	dvoudenní výlet do Karlových Varů (včk)
čtvrtek 12. září	18:00	Skleněná vila	Cestovatelský klub – zakládající schůzka klubu

říjen 2019

sobota 5. října	16:00	Skleněná vila	ochutnávky o ceny – výrobky z jablek (včk)
pondělí 7. října	16:00	Skleněná vila	dámský klub (včk)
čtvrtek 17. října	19:00	Skleněná vila	fotokroužek – videa z mobilů (Petr Šeda)
	8:00-12:00	Floriánské náměstí	svoz velkoobjemového odpadu (ÚM)
	8:00-8:30	Floriánské náměstí	svoz nebezpečného odpadu (ÚM)
pondělí 28. října	15:00	pomník padlých	pietní vzpomínka s vystoupením žáků ZŠ (ÚM + ZŠ)

listopad 2019

sobota 9. listopadu	14:00	sokolovna	valné sedění Obce baráčníků (OB)
sobota 9. listopadu	20:00	sokolovna	posvícenská Martinská zábava (T.J. Sokol + DSLT)
čtvrtek 14. listopadu	16:00	Skleněná vila	dámský klub (včk)
čtvrtek 14. listopadu	19:00	Skleněná vila	cestovatelský klub – severní Thajsko (A. a P. Šedovi)
		sokolovna	Bluesbadger festival

prosinec 2019

neděle 1. prosince	14:00	sokolovna	Mikulášská nadílka (T.J. Sokol + DSLT)
neděle 1. prosince	17:00	Floriánské náměstí	rozsvícení vánočního stromu (ÚM)

Elektronickou podobu kalendáře akcí naleznete na <http://florian.ma.zausima.cz>, změny vyhrazeny.

